

**Charita
Jeseník**

OKÉNKO

Úvodní slovo

Milí přátelé,

první sluneční paprsky nám připomínají krásu a sílu přírody. Tento čas je ideální pro procházky v přírodě, sbírání bylin nebo jen tak na potulky lesem, které nám pomáhají načerpat energii a zklidnit mysl. V přírodě se nám nabízí mnoho inspirace. Léto je období, kdy můžeme sledovat cyklus života, jehož součástí jsme i my. Připomíná nám, jak je důležité být součástí celku a jaké hodnoty jsou v harmonii s přírodou. Červen znamená také začátek prázdnin, času, kdy si můžeme odpočinout od každodenního shonu, načerpat novou energii a strávit čas s rodinou a přáteli. Léto je obdobím pro dovolené, výlety, sportovní aktivity či relaxaci u vody, kdy si můžeme užít krásu okolní krajiny a načerpat novou energii pro nadcházející měsíce. Využijme tento čas naplno, abychom získali sílu a vrátili se k běžnému životu s novou silou a nadšením. Prázdniny jsou také příležitostí k poznávání nových míst, kultur a lidí. Cestování nám rozšiřuje obzory, pomáhá nám pochopit různorodost světa a učí nás být otevřenějšími a tolerantnějšími. Navíc je červen měsícem, kdy se konají různé zajímavé akce. Například slavnosti sklizně nebo různé festivaly, které podporují místní tradice a posilují komunitní život. Tyto akce přinášejí radost a příležitost k poznávání kulturního bohatství našeho regionu. Přeji všem, aby nám léto přineslo hodně inspirace, klidu a pozitivních zážitků. Abychom dokázali využít čas k načerpání nových sil a uskutečnili plány, které nám přinesou radost.

Adéla RAIFOVÁ
vedoucí Centra
pomoci sv. Martina

Poutníci naděje

Rok 2025 vyhlásil zesnulý papež František Svatým jubilejním rokem. Tradice jubilejních roků vychází z inspirace židovskou tradicí, podle níž se každých 50 let vyhlásoval Svatý rok. Během něho se neobdělávala pole, vracela se zabavená půda, propouštěli otroci.

Katolická církev dala starozákonnímu jubileu nový duchovní význam, je dobou zvláštní Boží milosti a odpuštění, které se opakuje jen zřídka. Její tradice sahá až do roku 1300, kdy byla poprvé vyhlášena papežem Bonifácem VIII. Samotné slovo „jubilejní“ vychází z latinského slova „jubileo“ – Radovat se!

Letošní Jubilejní rok byl zahájen v noci ze dne 24.12. na 25.12.2024 otevřením tzv. Svaté brány ve Svatopetrské bazilice, poté v dalších bazilikách v Římě, a poprvé také v jednom římském vězení. Tyto brány symbolizují Krista a jeho milosrdenství. Kristus sám je branou k Otci. Zvláště symbolická je skutečnost, že svatou branou lze do baziliky pouze vstoupit a nikoliv odejít. Projít jimi vlastně znamená vyjádřit odhodlání vstoupit do Kristova srdce, souznít s ním a přijmout

milosrdnou Otcovu náruč. Ježíš sám o sobě říká: „Já jsem dveře, kdo vejde skrze mne, bude spasen“ (Jan 9,10).

Letošní Svatý rok nese téma „Naděje neklame“. Žijeme v době, kdy nelze hledět do budoucnosti s klidným srdcem. Naděje však překonává každou úzkost, krizi a únavu a dává nám silnou motivaci jít vpřed, protože naděje je dar, který dostáváme.

Milosrdný rok bude zakončen uzavřením bran o slavnosti Zjevení Páně, 6.ledna 2026. Svaté brány jsou otevřeny i na dalších určených místech po celém světě, aby tak byla dána možnost přijetí těchto mimořádných milostí všem poutníkům. Poutníkem se může stát každý člověk, který má touhu po Boží náruči a usmíření.

Všichni jsme zváni na Diecézní pouť Charit, která se koná dne 4.6.2025 ve farním kostele Nejsvětější Trojice ve Fulneku, jež patří mezi jubilejní svatá místa v ostravsko-opavské diecézi. Pout' zahájí biskup ostravsko-opavské diecéze Mgr. Martin David v 10 hod. mši svatou, poté bude následovat doprovodný program, který je uveden na plakátu – viz str. 6.

Co nás čeká v červnu...

- **Charitní dům sv. Anežky** plánuje pro klienty výlet do Faunaparku
- **Vodě** se budou věnovat v Domově pokojného stáří sv. Hedviky
- **Návštěvu Vlčic a parku** připravuje Centrum pomoci sv. Martina
- **Svatojánskou noc** oslaví v Domově pokojného stáří sv. Františka
- **Přespání ve stacionáři** čeká uživatele Denního stacionáře Šimon

Čtěte dál...

- **Nebát se říct si o pomoc** (str. 2)
- **Když tóny překonávají věk** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 4–5)
- **Z mého pohledu** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Nebát se říct si o pomoc

Charita Jeseník se na již druhé pořádané konferenci zaměřila na téma demence a péče o osoby s tímto onemocněním v domácnosti. Proběhla dne 16.5.2025 s názvem „Jak zvládat demenci doma“. Akci podpořila Nadace EP Group, přispělo i Město Jeseník.

Téma péče o osoby s demencí se ukazuje – i podle zájmu o účast na této konferenci – jako velmi aktuální. Podařilo se překonat stovku účastníků!

Záštitu převzala Zdeňka Blišťanová, starostka Města Jeseníku, která konferenci uvedla. Poté paní ředitelka Charity Jeseník představila místní služby, které se na péči o osoby s demencí na Jesenícku zaměřují. Nastínila

další vize naší organizace, které se týkají právě péče o osoby s demencí. Mluvila o záměru zřídit poradnu pro pečující, odlehčovací službu v ambulantní formě a rozšíření kapacity pobytové odlehčovací služby. Následoval příspěvek lektorky Márie Wirth s názvem „Vytváříme most do světa demence – metoda Validace Naomi Feil v praxi“. Příspěvek byl v podání lektorky strhující a

dokázal zaujmout všechny přítomné. Z jiného pohledu na onemocnění demence jsme měli možnost nahlédnout s další lektorkou Anežkou Příhodovou a jejím příspěvkem „I prostředí může pečovat – úpravy domácího prostředí lidí s demencí“. Paní Anežka Příhodová je architektka, která se díky osobní zkušenosti zaměřuje na navrhování úprav pro osoby s demencí. Paní Petra Hemžská představila prognózy související s nárůstem počtu osob s demencí v Olomouckém kraji a vize zajištění péče o tyto osoby. A v závěru dopoledního bloku jsme nahlédli do intimní zповědi dvou rodin, které se staraly o svého blízkého. Odpolední blok vyplnily workshopy paní Márie Wirth, Anežky Příhodové a psychiatra PLL, a. s. Jana Kubánka.

Konference se celkově vydařila. Účastníci pozitivně hodnotili silné téma, skladbu přednášek a workshopů, dobrou organizaci. Také vzhled do problému a praxe týkající se domácí péče o blízké, zamyšlení nad onemocněním demence a sdílení životní zkušenosti pečujících rodin. Lektorka Mária Wirth dokázala podle jedné účastnice navést správným směrem při hledání přístupu k lidem s demencí, hledání příčin na první pohled nesrozumitelného chování.

Jsm rádi, že se konferenci povedlo naplnit její záměr - sdílet znalosti a zkušenosti, navázání nových spoluprací a šířit povědomí o této závažné nemoci.

Máme Charitní sestru roku

Druhý ročník ocenění Charitní sestra roku 2025 již zná své držitelky. Za mimořádný osobní přínos pro charitní zdravotní službu získala cenu Radka Trunečková.

Cena, kterou uděluje Charita Česká republika ve spolupráci s odbornou společností Qualitas Optima 2020, je určena zdravotním sestram, které formují kvalitu péče v charitních službách. A právě taková je vedoucí naší Domácí zdravotní péče Radka Trunečková.

Slavnostní vyhlášení tohoto ocenění se konalo ve čtvrtek 15. května v reprezentativních prostorách Arcibiskupského paláce na Hrad-

čanech. Roli patronek převzaly herečky Bára Munzarová a Veronika Khek Kubařová spolu s moderátorkou Danielou Brzobohatou. O hudební doprovod se postaraly zpěvačky Dáša Zázvůrková a Monika Sommerová. Na závěr slavnostního odpoledne pozdravil a poželhal oceněné i hosty pražský arcibiskup Mons. Jan Graubner.

Děkujeme Radce Trunečkové za její službu.

Foto: Anička Guthrie

Kalendárium

- **2019** – Do jeseníckého kina Pohoda pozvala Charita Jeseník 11. června zaměstnance a hosty, aby společně oslavili 25. výročí organizace a zavzpomínali na začátky jejího působení.
- **2011** – Domov pokojného stáří sv. Františka uspořádal historicky první ročník turnaje v minigolfu. Svou šikovnost si domácí poměřili se seniory ze spřátelených domovů.

Stalo se ...

Za zvířátky na farmu

Kozy, krávy, slepice – to jsou hvězdy měsíce. Tyto rýmy připomenou uživatelům Denního stacionáře Šimon exkurzi na Koží farmu u Komínků v České Vsi. Uživatelé si prohlédli hospodářská zvířata, kterým vždy nabídlí něco na zub. Dokonce ochutnali i čerstvě nadojené mléko a mohli si koupit i chutné sýry. Na zážitky budou jistě dlouho vzpomínat. Ještě jednou rodině Komínků děkujeme.

Nuda prostě nehrozí

Poslední dny je počasí jako na houpačce, proto se v našich službách nemohou dočkat, až skutečně vykoukne sluníčko a klienti si budou moci užívat teplých dní. Plánů na červen mají koordinátoři péče i aktivizační pracovníci v domovech více než dost.

Červen bude ve znamení pohybu, zážitků, hudby i společných chvil – zkrátka období plné radosti a nových podnětů. V Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku budou klienti procvičovat jemnou motoriku při vysazování květin. Čeká je vaření marmelády, zpracovávání bylinek nebo bylinkových solí, které pak budou nabízet při podzimní akci Den jablek ve Vlčicích. Pod

širým nebem budou relaxovat při kouzelné Svatojánské noci.

V Domově sv. Hedviky ve Vidnavě budou i v červnu pokračovat s celoročním projektem Dary Země, který se bude točit kolem vody, její síly, krásy a důležitosti pro život. Klienti si připomenou, jak voda ovlivňuje náš každodenní život. „Když si v horkých dnech pomyslím na vodu, vybaví se mi

led. Nyní je období jahod, takže nás napadlo, že si vyrobíme ledové jahodové kostky, které si potom budou moci dávat klienti do pití,“ přiblížila vedoucí domova Milena Rygelová jednu z připravovaných aktivit. Senioři se také těší na sběr rybízu, z něhož budou v aktivizační dílně péct koláče. Určitě si nějaký zamrazí i na zimu. Ani Charitní dům sv. Anežky nezůstává pozadu. S klienty plánují výlet do Faunaparku v Lipové-lázních, kde uvidí tygra ussurijského, pumu, ale i surikaty, opice, klokany a nad hlavami jim budou létat pestrobarevné papoušci.

V Denním stacionáři Šimon si uživatelé společně s rodiči užijí oslavu Mezinárodního dne dětí spojenou s kácením májky. Už nyní se těší na noční přespání. V rámci celoročního projektu „Ten umí to a ten zas tohle“ zase poznají profesi tanečnice. „Na besedu k nám zavítá Jana Poláková, která dlouhá léta pracovala na umělecké škole. Nevíme, jestli přijde v kroji, ale určitě uživatelům přiblíží svět ladnosti a pohybu,“ řekla vedoucí stacionáře Marta Nosková. Centrum pomoci sv. Martina zve své klienty na výlet a piknik do Vlčic a na promítání dokumentárního filmu „Bud' láska.“ Amálie Kovářová v něm vypráví příběh českých dobrovolníků, kteří se během prvních měsíců války vypravili se čtyřmi opancéřovými sanitkami plnými humanitární pomoci na Ukrajinu.

Když tóny překonávají věk

Každý rok patří 21. červen Světovému dni hudby. Tradičně si jej s klienty připomínají i v Charitním domě sv. Anežky a ani letos tomu nebude jinak.

„Jedním z nejcennějších aspektů hudby je její schopnost propojovat generace. Proto chceme pozvat děti z MŠ Vidnava a společně si s nimi zazpívat oblíbené lidové písně. Nevěřili byste, jak to některým našim dámám jde,“ přiblížila plány aktivizační pracovníce Anna Strýčková. Zmínila přitom, že při oslavě Světového dne hudby si v domově připomenou, že bez ohledu na věk nebo zkušenosti

mohou lidé při hudbě najít společnou notu. „A právě v těchto okamžicích se z hudby stává víc než jen zvuk – stává se mostem mezi srdci,“ dodala Strýčková.

V domově se zvláštním režimem si jsou dobře vědomi toho, že muzikoterapie může stimulovat části mozku spojené s řečí. Lidé s demencí, kterým nemoc vzala slova, je při písničkách znovu nachází a zpívají.

Stane se ...

Kouzelný letní večer

Již potřetí proběhne v Domově pokojného stáří sv. Františka svatojánská noc. V tento den se pracovníce promění ve víly a stráví spolu s klienty a jejich rodinami podvečer u ohně, na kterém si opečou špekáčky. Podle starých pověstí v sobě svatojánská noc ukrývá mnohá tajemství – kouzla nabývají na síle a reálný svět se propojuje s tím nadpřirozeným.

Koláčky chutnají všem

Málokterá oslava se obejde bez něčeho sladkého na zub. Sázkou na jistotu jsou vyhlášené koláčky z Vývařovny AVE, které kuchařky plní mákem, tvarohem, ořechy a povídají a navrch jim ještě udělají lahodnou posypku. „Jsou měkoučké, vláčné a všem chutnají,“ řekla vedoucí vývařovny Irena Balážiová. Děvčata zajišťují jejich dodávku na různé narozeninové oslavy, svatby, i obecní veselice.

„Naštěstí mám dobrý tým,“ říká vedoucí Domova pokojného stáří sv. Františka

Už rok a půl stojí ve vedení javornického Domova pokojného stáří sv. Františka Kamila Macurová. To ale není její první zkušenost v naší organizaci. Vždyt zde pracuje již 27 let a díky působení na různých pozicích zná Charitu Jeseník jako své boty. V současné době vede domov se zvláštním režimem, který právě letos oslaví třicáté výročí. Byli jsme zvědaví, jak se jí daří na novém postu a co by přála kolegům, klientům a celému domovu.

Před více než 13 lety začala Charita Jeseník připravovat vznik nové pobytové služby pro osoby s onemocněním demence. Vznikla tak první služba tohoto typu na Jesenicku, Charitní dům sv. Anežky. Co všechno bylo potřeba zařídit, aby se to podařilo?

Vzpomínám si, že se na komunitním plánování hodně mluvilo o potřebě mít pobytovou službu pro lidi s různým typem demence tady na Jesenicku. My to přijali jako výzvu, i když jsme s touto cílovou skupinou neměli moc zkušeností. Prostory Charitního domu sv. Anežky tomu tenkrát nahrávaly, ale bylo je potřeba upravit. Byli jsme se inspirovat v jiných domovech se zvláštním režimem. Dnes už mám jiný pohled a říkám si, že to úplně ideální nebylo, ale služba se rozjela a že stále funguje, je zásluha především zaměstnanců domova – bývalých i současných.

V průběhu času jsme stejnou službu vytvořili také v Javorníku, v Domově pokojného stáří sv. Františka.

Zájem o domov se zvláštním režimem, tedy službu pro lidi s demencí stále stoupal. Když se rekonstruoval Domov pokojného stáří sv. Františka, napadlo nás, že by možná bylo vhodné to využít a službu transformovat. Tehdy to byl domov pro seniory, ale už tenkrát byla u několika klientů diagnostikována demence a nebylo, kam je umístit. Mně se hodně líbila zahrada, která byla ohraničená. Tak by se zajistila bezpečnost klientů a zároveň by měli možnost volného vstupu na zahradu. Tehdejší vedoucí, paní Petra Tomášková, s tím souhlasila a celý tým zaměstnanců se toho zhostil opravdu bravurně. Přestěhovali se z náhradních prostor ve Vlčicích zpátky do Javorníku a začali poskytovat novou službu, přitom jim ale zůstalo šest lůžek pro klienty domova pro seniory. To se časem ukázalo jako ne úplně vhodné, takže teď je domov určený pouze lidem s různým typem demence.

Po mnoha letech strávených na pozici metodika Charity Jeseník jsi se stala nejprve sociální pracovnící a poté i vedoucí Domova pokojného stáří sv. Františka. Co tě vedlo k tomu vrátit se zpět do péče?

Byl trochu problém najít sociálního pracovníka, tak jsem se bývalému vedoucímu nabídla. Nějak jsem cítila, že tady budu užitečnější. S cílovou skupinou jsem sice nepracovala, ale vždycky mě zajímala. Kromě toho mám tatínka, kterému byla diagnostikována Alzheimerova choroba. Zatím je soběstačný, žije sám v bytě a zvládá vše s podporou nás dětí. Možná

pro někoho už je to na hraně, ale já pořád vnímám, že dokud to ten člověk zvládá, ačkoliv naše představy o pořádku a dalších věcech jsou jiné, tak ať si žije podle sebe.

O tom, jak zvládat demenci doma byla nedávná konference.

Ano a příběhy rodin, které to zvládly, byly opravdu silné. My jsme s naším tatínkem zatím „na začátku“, ale v rámci domova se setkávám s rodinami, které si zažívají podobné věci, jsou vyčerpané, nerozumí tomu, jak se jejich blízký změní, proč dělá takové věci, které dělá. Je pro ně těžké dát svého rodiče nebo partnera do domova, někdy to trvá dlouho, než se s tím smíří, někdy ale úplně pookřeje, protože konečně mohou vydechnout. Je taky dost tristní, jak většina pečujících zanedbává svůj zdravot-

ní stav, protože řeší jen svého blízkého.

V tom by jim mohly pomoci některé služby, aby měly čas i na sebe.

To ano a je dobře, když je pečující využívá. Ale je těch služeb dostatek? A jak velká pomoc to je, když si třeba představím, že někdo pracuje a po práci se ještě intenzivně stará o svého blízkého a služba mu vykomůže jen na dopoledne. Obzvlášť, když si uvědomíme, že většinou se starají už starší lidé o ještě starší rodiče nebo partnery. Nebo když zůstane pečující doma, přijde mu na nějaké úkony pomoci služba, může využít odlehčovací službu a odpočnout si, ale péče je celodenní, není osmi-hodinová a pak padla. Kdy ti lidé odpočívají, co všechno musí obětovat? Tohle je ale spíš problém systému, i když sociální služby se snaží ze všech sil.

Kromě pečujících byly na konferenci vstupy ohledně úprav bydlení pro lidi s demencí a o metodě Validace, s kterou máš taky zkušenost.

Ano, na kurzu Validace podle Naomi Feil jsem byla a myslím, že všichni, kdo zažili paní lektorku Máriu Wirth, tak chápou mé nadšení. Používání samotné metody je celkem náročné, ale to, co se na kurzu dozvíte, vás obohatí hodně i v osobním životě. Řekla bych, že kdo byl na konferenci, tak už přemýšlel, co v životě svých dětí udělal špatně. (smích) Já se pak účastnila workshopu s paní Příhodovou, byl pojat taky hodně do osobního života, ale její postřehy z dopolední přednášky ohledně úprav prostředí určitě využiji. Mimochodem, byla jsem ráda, že řekla, že ne všechno funguje u všech. To přesně jsem zažila u tatínka, kdy jsem se snažila mu některé věci zorganizovat, aby byly srozumitelné. On to tvrdě odmítá a jede si ve svém – každý týden má skříň přeskládanou jinak. (smích)

Využíváš zkušenosti z péče o tatínka ve vaší službě?

Občas se podělím o některé vtipné historky, které samozřejmě v daný moment moc vtipné nejsou, ale s odstupem času ano a pomáhají pak v náhledu na jiné klienty. Taky mám asi větší pochopení pro rodiny, protože kdo to nežil, netuší. Pro mě osobně je nejtěžší vidět změnu osobnosti a uvědomit si změnu rolí. Ztrácím tatínka, toho hrdinu, kdo převzal péči o celou rodinu, když maminka umřela, kdo mi pomáhal v péči o mou dceru, když jsem s ní zůstala sama. Vidět v jeho očích občas bezradnost, když ho rozhodí pro nás

drobnost, třeba zapnout si hodinky, to je hodně bolestné.

Jste připraveni na to, až to tatínek sám nebude zvládat?

Přiznám se, že ne. Víím, že se ode mě očekává, že budu všechno vědět, ale v tom je nevyzpytatelnost této nemoci – to zhoršování může být postupné, nebo velmi rychlé. Taky vidím problém v tom, že pokud si nemocný člověk pořád dost věcí zvládne udělat jen s podporou, není adept do pobytové služby. Zároveň si ale nikdo neuvědomuje, jak náročné je ale u těchto lidí to, že jim všechno musíte říkat, protože oni by se nenajedli, nenapili, neoblékli, neumyli... U takového člověka s Alzheimerovou chorobou, který třeba v noci vstává, bloudí, přes den jen po chvilkách podřimuje a jinak stále chodí a vyžaduje vaši neustálou pozornost, tam je péče naprosto vyčerpávající. Ten člověk se sice se slovní podporou obleče, nají a podobně, ale nikdo nevidí, kolik sil to stojí pečujícího, kolik probdělých nocí. Tohle ale nastavení kritérií pro příspěvek na péči, ale třeba i pro přijetí do domova moc nereflektuje.

Ono asi nejde, aby tohle zvládl jen jeden pečující...

To je pravda, ale někdy to tak dopadne. Na konferenci jsme slyšeli oba příběhy – někde fungovali všichni sourozenci s podporou svých rodin, jinde na to paní se svou rodinou zůstala sama. Pak je opravdu potřeba ta síť fungujících služeb, aby aspoň trochu ulevila. Jsem ráda, že Charita Jeseník chce zřídit poradnu pro pečující, protože spousta lidí do toho spadne a nemá žádné zkušenosti. Ničí si záda, řeší otázky, na které jiní znají odpovědi, často i sdílení svých problémů pomůže.

Co spolupráce rodiny a domova, jakou máte zkušenost?

Je to různé, někde jsou vztahy perfektní, rodina jezdí pravidelně na návštěvy, zajímají se o nás to těší. Ale vůbec nesoudím rodinu, pokud nejedí. My nevíme, jaké vztahy v rodině byly, nebo jestli je důvod to, že se jejich blízký změnil, nerozumí mu, ničí je to. Nikdo jsme v jejich situaci nebyli a nevíme, jak bychom se nakonec zachovali my sami.

Přemýšlíte často o vaší službě, kam ji směřovat?

Ano a možná už tím své zaměstnance občas štvu. (smích) Zavádění změn je vždycky trochu problematické a nadchnout kolegy pro svou vizi není jednoduché. Mám ale dobrý tým, každý v něm má své místo a zároveň jsme každý nahraditelný. Tahle práce je z větší části spíš poslání a já své kolegyně obdivuji, že to zvládají. Někdo s grácií sobě vlastní, jiný trochu brble, každý, jak umí. Nebylo pro ně vůbec lehké změnit přístup při transformaci služby, péče

o lidi s demencí je opravdu hodně odlišná. To jsem vnímala i v začátcích v Charitním domě sv. Anežky. Moc bych všem našim zaměstnancům přála, aby se našlo na sociální služby víc peněz, aby byly dobře finančně ohodnoceny, protože práce, kterou dělají, se snad nedá ani zaplatit.

Transformace služby s sebou nesla i jiné požadavky na vzdělávání.

To ano, i když některá školení jsou pro všechny cílové skupiny, jako třeba bazální stimulace. Tu bych chtěla teď v červnu absolvovat a moc se na ni těším. Kolegyně ji využívají především u ležících klientů. Lektorka je velmi zkušená a já mám spoustu otázek. (smích) Téměř všichni zaměstnanci v péči absolvovali již zmíněnou Validaci podle Naomi Feil, kterou jsem pro

ně chtěla hlavně z důvodu jiného pohledu na člověka s demencí. Teď se snažím zajistit kurz Sexuality lidí s demencí, protože tohle je teď také velké téma. No a naše vedoucí domluví na podzim kurz, jak mluvit o smrti a umírání, což s našimi službami úzce souvisí.

S Charitou Jeseník jsi spjatá více než 20 let. Jaké byly tvé začátky?

Začínala jsem v roce 1998 v Denním stacionáři Šimon, tehdy ještě pod občanským sdružením Sluníčko, jako vychovatelka. O rok později přešel stacionář pod Charitu Jeseník. Začátky byly úžasné. Bylo to hlavně o nadšení, protože o přístupu a nějaké práci s lidmi s mentálními postižením toho moc k inspiraci nebylo. Natož o lidech s poruchou autistického spektra, to byla teprve výzva. Ve stacionáři jsem poznala hodně skvělých lidí a řekla bych, že co se týče přístupu k lidem s jakýmkoliv

hendikepem, mi dal stacionář asi nejvíc. Taky jsem už v té době potkávala rodiče, tedy pečující, před kterými prostě musíte smeknout, jak pěči zvládají.

Co tě ještě na práci v této organizaci naplňuje?

Momentálně jsou to klienti naší služby, kdo mě tu drží. Přiznám se, že se občas cítím vyčerpaná a někdy se musím přemlouvat, abych ráno vstala. Pak se potkám s pár klienty, naladím se na ně, promluví s nimi, nebo i klidně mlčím a jen je hladím. Já jsem takový ten otlapkavájcí typ. (smích) No a v tom vidím ten smysl, že jsem tam chvíli s nimi, opravdu s nimi.

Říkáš, že se cítíš vyčerpaná – jak tedy odpočíváš? Co tvé koníčky?

To mám moc pěknou historku: když jsme byly tenkrát ještě s malou dcerou obě u zubaře, já zrovna seděla v křesle a pusku dokořán, tak se pan zubař ptal mé dceřky, co ráda dělám za sport. Dcera odpověděla, že nejraději spím. Pan zubař byl naštěstí duchapřítomný a řekl, že tenhle sport má taky rád. Takže tento sport provozuji pořád ráda, jen v něm už nepodávám takové výkony jako kdysi. (smích) Ne, vážně – ráda si dělám takové ty svoje chvíle, kdy si třeba udělám kafe, vezmu si knížku do ruky a čtu si. Taky jsem teď znovu objevila zálibu v pletení. Nejde mi ani tak o výsledek jako o ten proces, prostě vypnu. A ráda chodím, ale to se musím donutit, to je spíš o víkendech. Miluji naše hory, jsem tu ráda.

Domov pokojného stáří sv. Františka slaví letos 30 let. Co bys mu přála do dalších let?

Dostatek peněz na rozvoj služby – na nové pomůcky a vybavení, úpravu zahrady pro nechozí klienty, ale taky na dobré finanční ohodnocení zaměstnanců. A samozřejmě zaměstnance, kteří tuhle práci budou brát i jako poslání a budou mít pro lidi s onemocněním demencí pochopení.

Děkuji za rozhovor.

Kamila Macurová – medailon

Narodila se v Jeseníku jako nejmladší ze tří dětí. Vystudovala Gymnázium v Jeseníku a Vyšší odbornou školu v Krnově, obor sociální pedagogika. Začínala v Denním stacionáři Šimon, kam se také vrátila po mateřské dovolené. Několik let působila jako metodik Charity Jeseník, chvíli pracovala také v Charitní pečovatelské službě, nebo jako PR pracovník, aby nakonec zakotvila v Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku, nejprve jako sociální pracovníce a nyní jako vedoucí. Mezi její záliby patří pletení, čtení, pěší výlety a spaní.

Diecézní charita
ostravsko-opavská

DIECÉZNÍ *pout'* CHARIT

Farní kostel Nejsvětější Trojice

FULNEK

4. června
2025

- 10:00 MŠE SVATÁ S BISKUPEM MARTINEM DAVIDEM
- 11:00 PŘEDNÁŠKA K JUBILEJNÍMU ROKU 2025
- 12:00 PŘESTÁVKA, DROBNÉ OBČERSTVENÍ
- 12:30 DOPROVODNÝ PROGRAM
- 14:15 ZÁVĚREČNÉ POŽEHNÁNÍ

Propojení dvou světů

V dnešní uspěchané době, kdy často žijeme odděleně podle věku, mají mezigenerační setkání obrovský smysl. A právě v našich domovech pro seniory jsou návštěvy dětí z mateřinek a škol pro naše klienty krásnou a důležitou součástí jejich života.

Děti přinášejí do prostředí domovů radost, smích a novou energii a naši senioři jim na oplátku předávají zkušenosti, moudrost a vřelost. Je to takové propojení dvou světů, při němž se setkává dětská zvědavost s životními zkušenostmi seniorů a pro obě skupiny jsou tato setkávání přínosná. Děti se při nich učí úctě ke stáří, trpělivosti a empatii. Zjišťují, že i lidé s vráskami mají co říct, že

životní příběhy jsou pestré a že stáří není něco, čeho je třeba se bát. Naopak – může být plné vděčnosti a krásy. Senioři pak díky návštěvám dětí znovu pocítí, že jsou potřební, že jejich život má smysl a pro pracovníky je skvělé sledovat, jak děti u klientů probouzí vzpomínky, radost i smích. Často se stává, že po návštěvách jsou senioři viditelně rozjasněnější, živější a šťastnější. „Naši klien-

ti jsou naladěni na emoce. Když k nám přijdou děti a je jedno, jestli jsou to děti našich pracovníků, školáci se svým vystoupením nebo mladí hudebníci, hned se promění energie domova. Naši klienti pookřejí a zrcadlí radost,“ uvedla vedoucí Charitního domu sv. Anežky ve Vidnavě Monika Buzková, kde pečují o klienty s Alzheimerovou chorobou a dalšími typy demencí. Návštěvy dětí představují pro seniory kontakt se světem mimo domov, novou energii a hluboce uložené vzpomínky na vlastní dětství a rodičovství. Pomáhají jim probudit vnitřní svět, který Alzheimerova nemoc často uzavírá.

Stejně zkušenosti mají i v dalších charitních domovech. V Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě a také v Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku nejsou děti jen hosty – jsou nositeli radosti, smíchu a upřímného lidského kontaktu. Pravidelná mezigenerační setkávání mezi dětmi ze škol a mateřských školek a seniory jsou zde krásnou tradicí.

Mezigenerační setkávání podporují i psychologové, podle nichž pomáhají starším lidem snižovat pocit osamělosti a podporují psychickou pohodu. U dětí zase rozvíjejí sociální dovednosti a schopnost vnímat různé životní situace. Naprosto přirozeně se učí respektu ke stáří, trpělivosti, empatii a porozumění.

Z mého pohledu

Setkání obohacují malé i velké

Spolupráce našeho domova s mateřskou a základní školou našim seniorům maximálně prospívá a jsme za ni moc rádi. Při návštěvách vidíme, že klienti mají velkou radost, při vystoupeních pozorně naslouchají a vždy je to velmi emotivní setkání, při kterém ukápnou i slzičky. Při poslední návštěvě, když si děti připravily vystoupení ke Dni matek, rozdávaly na závěr seniorkám dárečky v podobě srdíček a ptáčků. Bylo zajímavé sledovat celé obdarovávání, které klienti neberou jako samozřejmost. Ruku měli položenou v klíně a nechali si do ní vložit dáreček, prohlíželi si jej, zkoumali a přijímali jej s láskou. Jedna paní řekla: „To je krásné, to bych nedokázala.“ A zase jsem viděla děti, jakou jim pochvala udělala radost.

Naši senioři berou děti jako dar. Ne, že by s nimi neměli zkušenosti. Mají vlastní ratolesti, vnoučata, ale když k nám do domova přijdou děti, hned je veseleji. Nedávno nás navštívila naše kolegyně, která je nyní na mateřské dovolené a přinesla ukázat své miminko. To bylo radosti. Už jen sáhnout si na

ně, dotknout se miminka, bylo pro seniory velice emotivní.

Milena Rygelová, vedoucí Domova pokojného stáří sv. Hedviky, Vidnava

Pracuji v Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku a má dcera Elenka chodí za mnou od svých tří let. O víkendech, kdy není ve škole, by se mnou chtěla chodit do práce, protože to zde má ráda. Někteří klienti ji utkvěli v paměti tak, že se na ně často ptá a má je ráda. Jedna naše klientka s Elenkou dokonce dělala domácí úkol z matematiky. Paní ji u toho kontrolovala a šlo jim to na 1. Na Elenku mají návštěvy v našem domově pozitivní vliv. Díky tomu zvládá bez problémů i setkání s člověkem, který má zdravotní omezení, nebojí se jej a zdravotní handicap bere jako součást běžného života.

Náš domov navštěvují i děti ze škol a školek a my vidíme, že jakmile přijdou, klienti se rozzáří a pookřejí. Někteří senioři si s dětmi hrají různé hry, dokonce i fotbal.

Pohled na šťastného a rozzářeného klienta, když za ním naše děti přijdou, je k nezaplacení.

Petra Nešetřilová, pečovatelka

Základní škola Vidnava a školní družina již několik let spolupracují s Charitou ve Vidnavě. Děti přichází do kontaktu v rámci rodiny se svými prarodiči, tudíž mají vůči klientům pozitivní postoj a vždy se na vystoupení těší. V rámci výuky se děti učí k úctě a pěknému chování ke starším lidem. Na jednotlivá vystoupení se dlouhodobě připravují buď v zájmových kroužcích, které škola nabízí, nebo přímo v hlavních činnostech školní družiny. Ta se podílí i na výrobě drobných dáreků, které děti pod vedením vychovatelek zhotovují. Vystoupení jsou pro děti cennou životní zkušeností. Samozřejmě se těšíme na další setkání a spolupráci. Rádi babičky a dědečky potěšíme lidovými písněmi, básněmi a tanečky, které připravujeme s láskou.

**Miluše Malčíková
ředitelka ZŠ Vidnava**

Duchovní zamyšlení

Dne 22. května jsme slavili nezávaznou památku sv. Rity z Cascie, řeholnice. Dorůstající Rita uvažovala o zasvěcení se Bohu a životě v klášteře, ale její rodiče, kteří byli již pokročilého věku, chtěli, aby se vdala. Rita přání rodičů přijala jako Boží vůli a provdala se za mladého Pavla ze zámožné rodiny Mancini. V souvislosti s jejím svátkem jsem před svato-stánkem zpytoval své svědomí a poměrně dlouho přemýšlel, jak jsem v životě zachovával čtvrté přikázání. Také na sociálních sítích a ve společenství na faře jsme rozebírali náš vztah k rodičům – ať už nám je 15, 40 nebo 70 let. Sv. Rita se nevdala za bohatého, aby se měla dobře. Manžel ji sice miloval, ale byl prudké povahy, arogantní, občas i hrubý. A debata ve společenství přešla od téma vztahu k rodičům i na náš postoj k manželství. Rita sňatek přijala jako Boží vůli. A co já? Přetavil jsem to, co jsem udělal pro své živé i zesnulé rodiče také v Boží vůli? Nebo vyčítám a nesu „to“ či „ono“ jako křivdu. Vyčítání, ukřivdění a neodpuštění v manželství vede k rozvodu a mnohem horším věcem. Rita je svatou Ritou, protože odpustila vrahům svého manžela. A jako Panna Maria byla svatá Rita plná smíření a přijetí Boží vůle, když se dívala do hrobu svým dvěma synům. V květnu jsme se znovu vrátili k litaním k Panně Marii. A vydrží nám to i v září a prosinci. Nebudeme počítat, ale stále budeme volat: „Oroduj za nás!“. Abychom prožili život od mládí až po pozeňnané stáří jako svatá Rita – plni smíření a milosrdenství. A kolikrát mám odpustit svému bratru? A slyšíme Ježíšův hlas – třeba až 77krát. A nebudeme u toho vyčítaví, nebudeme svolávat tresty Boží. Naopak nám bude dobře, naplnění Božím pokojem a vděčností za každý den, ve kterém neseme a objímáme svůj kříž.

V červnu také slavíme Seslání Ducha svatého. Jak jsme „Mu“ vděční za to, co prožíváme a vidíme okolo sebe? Ježíšovo: „Přijměte Ducha svatého“. To sám Ježíš přichází do naší úzkosti, zloby, strachu a jeho „Pokoj vám“ je naplněním rozumu, srdce, myšlení, mluvení, jednání. Tam, kde nemáme sílu, přichází Duch pokoje, odpuštění, dobroty a trpělivosti se s sebou i s druhými. Svatá Rita toto prožívala celý život a v nebi tomu rozumí. A jako svatá Rita chtěla jediné – aby manžel a synové byli v nebi. Stejně i každý z nás ať volá ve dne v noci: „Oroduj za nás!“, abychom prožili to jediné štěstí. Abychom se po smrti sešli v Božím království a tam se Boží láskou obejmuli...

P. Mgr. Miroslav Kadlec

farnost Vidnava, Bernartice, Kobylá nad Vidnávkou

Poděkování

Sestřičkám z DZP

Dobrý den,
jménem svým a celé naší rodiny jsem vám chtěl poděkovat za péči a ochotu v těžké životní situaci. Jste neviditelní andělé na svém místě. Děkujeme.
rodina Zsirayova

Za čtvrtý vůz pro CHPS

Tým Charitní pečovatelské služby se v lednu rozšířil o další pečovatelku. Doposud používala zastaralé vozidlo, ale nyní již také ona může jezdit bezpečně, levněji a šetrně k životnímu prostředí. V rámci projektu „Modernizace vozového parku Charitní pečovatelské služby“ jsme díky dotaci z Evropské unie pořídili čtvrté nízkoemisní plug-in hybrid vozidlo značky Mitsubishi. Pořízení automobilu podpořil také Olomoucký kraj dotací ve výši 102 000 Kč v rámci projektu „Auto pro Charitní pečovatelskou službu“. Všechny pracovnice služby tak nyní používají na cestě ke klientům nové a ekologické vozy.

Spolufinancováno
Evropskou unií

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Základní umělecké školy

Velkou radost udělali klientům i zaměstnancům Domova pokojného stáří sv. Františka mladí hudebníci se svými učiteli ze Základní umělecké školy Javorník. Svým vystoupením zpříjemnili domovu jedno slunečné odpoledne a doufáme, že tak začala spolupráce mezi téměř sousedskými organizacemi. Moc děkujeme.

Poděkování

Za milý den s hudbou

Velké poděkování patří panu Švajkovi z Bělé pod Pradědem a jeho synovi Vojtovi, kteří přijeli do Charitního domu sv. Anežky zahrát ke Dni matek. Po celém domově se díky nim linul zpěv klientek. O milé překvapení se postaraly děti z družiny ZŠ Stará Červená Voda a ze ZŠ Žulová, které klientkám vyrobily krásná přáníčka, za která děkujeme.

Za krásný Den matek

Pracovníci i klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky moc děkují za krásnou oslavu Dne matek. Svým vystoupením je potěšili členové country tanečního souboru Čekanky z Velkých Kunětic, kteří si pro naše seniorky připravili celkem osm tanců. Velkou radost klientkám udělala i návštěva dětí z vidnavské družiny. V doprovodu paní ředitelky Miluše Malčíkové a učitelky Pavly Staňkové děti našim klientkám zazpívaly, přednesly básně, a dokonce předvedly i street dance. Po každém vystoupení sklídily děti velký potlesk a na závěr ještě seniorky obdarovaly vlastnoručně vyrobenými pátky a srdíčky.

Hledáme

Nabídka volných míst

Hledáte smysluplnou práci? Máte VŠ, VOŠ – obor sociální práce, sociální nebo speciální pedagogika? My hledáme sociálního pracovníka pro Charitní pečovatelskou službu na poloviční úvazek.

Domácí zdravotní péče hledá pro oblast Javornicka zdravotní sestru na částečný úvazek. Částečný úvazek nabízí pro zdravotní sestru i Domov pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Rádi Vás uvítáme v našem týmu.

Více informací na webových stránkách Charity Jeseník: <https://jesenik.charita.cz/volna-mista/>

